

Johann Quistorp

Programma In Natalem Veri Messiae Domini Nostri Jesu Christi

Rostochii: Kilius, 1644

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734814356>

Druck Freier Zugang

R II Progr. 1644

- 1) Progr. contra Puccinallia
- 2) Jos. Hockmann
- 3) Johann Gottmann
- 4) " "
- 5) Johannes Rüstorp

PROGRAMMA
IN
NATALEM
VERI MESSIÆ DO-
MINI NOSTRI IESV
CHRISTI.

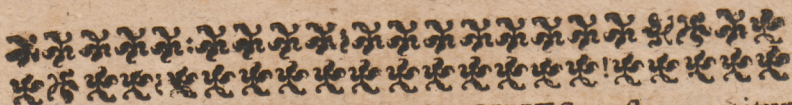
Affixum

Ab

ACADEMIÆ RECTORE
JOHANNE QVISTORPIO,
D. Theol. Facult. Seniore.

ROSTOCHII,
Literis NICOLAI KILII, Acad. Typographi Anno 1644.

Desse, CIVES, vestra vortitur
salus.

Salutis ipse nascitur terris Pa-
ter.

Concidite moras, in mora pe-
riculum.

Res magna volvit. Ibimus do-
mum DEI

Lustrare Curas, queis superni
stirps Patris,

Et Sospitator omnium vagit puer?
Hæc, ut decebit, quisq; Principem suum
Supplex adoret. gens profana sit procul.
Certate pro se quisque, sed palpo levi
Motare cunas: virginis namque est puer.
Subvertit illic, quisquis arjetat suæ
Rationis æstu; quippe cæca est in sacris.
Hinc ergo cesset mysta naturæ procul
Senex Stagira, cesset æthereus Plato.
Zeno hinc faceßat, grande fulcrum porticus,
Hippocratesq; cui DEUS fertur calor.
Humana cesset, nascitur ratio DEI.
Nil pro Sophistis. optimum sapere est fides,
Fidemq; sæpe præpedit sapientia.

Intremus. Ecce duplices hietant fores.
Illuxit orbi sacra lætitiæ parens,
Hilaritatis illa seminarium,
Lux mente major nostrâ, & omni tempore,
Æternitatis alpha, finis seculi,

Miraculis

Miraculis tot clara, tot mysteriis,
Quæ terræ alumnus haud abunde delictet.
Induitur osse & carne, qui fuerat DEUS,
Et est DEUS, nec esse desinit DEUS.
Quem ne tueri contigit, jam nunc potest
Tangi creator. terra mutatur polo.
O fons amoris! ô abyssus gratiæ!
Quod fecerat, nunc architecton ipse fit,
Id ne periret. Læsus allevat reum.
Pignus quod olim læta siderum domus
Servabat æther, nunc Idume possidet
Maleferiata. nescit auctorem suum.

Sic ergo Nate maximi rerum patris,
Promisse dudum sic Redemptor occupas,
Cœli relicta sede, contumax solum?
Moses tace, valete picturæ & typi,
Jam Legis umbra, jam vetustas emicat,
Ceu cum minister temporis, cursor poli.
Lustrator orbis, atque menfor ætheris
Noctis tenebras aureus Sol dissipat,
Terrasq; luce rursus illustrat suâ.
Tu diva proles semen es viraginis
Quo conteretur artifex scelerum caput
Stygij colubri. Tu vetusta spes Patrum.
Te ter-beati Tharidæ fides senis
Oculata vidit, teq; vidit Isacus,
Cum nil videret. Tu Leo, tu virgula
Prædicta Jessæ, tu Jacobi fidus es,
Et scala, quam per somnium spectaverat.

O sancta proles, te puella corpus
Et mente casta, magna pars miraculi,
Ignara thalami, foeta cœli spiritu,

Signata virgo, passa non unquam virum,
Peperit Maria, virgo & obstetrix simul,
Et alma nutrix, & simul puerpera.
Miraculosum est! nempe, ceu glaciem vitri
Illustre solis trajicit radiis jubar,
Nec lævor hinc inde, nec lucis nitor
Adulteratur: sic & heic se res habet.
Ceu mirus ille foetus est, mirè editur:
Consueta mater pacta naturæ migrat.
Quod ipsa se fatetur, ipsa quod videt
Sese esse, vix capit. DEI matrem fore
Nec conjugem viri, prius perceperat
A Gabriele castitatis pronubo.
Nunc gaudia inter & stuporem credula
Nupsisse cœlo & edidisse se videt
Mater parentem, ancilla regem Davide
Potentiolem. Sæpe captivus pudor
Vultum colorat, quando matris cogitat
Viro absq; nomen. Sæpe testes gaudii
Ostrum genarum lene lacrymæ rigant.
Crebrò intuetur filium DEI & suum,
Ac delicatum matris affectum induit,
Quem dein moratur conscientix fides.

At tu vagaris, artifex cœli puer,
Per labia matris, atque per colli nives.
Nunc lactis avidus nonnisi hac pressas manu
Tangis papillas: hunc benignus è sinu
Rides parenti, quæ pares reddit vices.
Nec formæ honore, gratiâ nec corporis
Trilustris ipse Lucifer certet tibi.
Recedit Anguis, tingit Erigonen rubor,
Pallent Leonis ora, contrahit Nepa

Chelas

Chelas, & ille proximus Lyræ genu
Pro more nixus ponit Engonasis minas.
Immò nitorem singulæ mutant faces,
Coeli Quirites: maximum mundi decus,
Quod tarda celeri secula evolvit rotâ,
Sol ipse majus lumen agnoscit suo.

Ab hoc abeste profedæ spectaculo
Summænianæ, queis ocelli sunt duces
Petulantiarum, & os vadum lasciviæ:
Foedum, papillæ, poculum Circes: sinus,
Pruriginis palæstra. Tollite hinc gradus,
Vos quæ pudendis antè virgineum decus
Deintegrastis cogitationibus.
Libidinoso quæ licentiam tori
Præcipitis animo, victimæ cacodæmonis,
Queis arte pharmacisquæ quæritur color,
Quæquæ evirato proditis tacitæ gradu
Oculisque prurientibus mentis luem,
Exeste, non relictus est vobis locus.

Queis casta mens est, integer quibus pudor,
Huc ferte gressus, oscula infanti date.
Librate in ulnis, & focillantes sinu
Ipsam fovete, dein puellarum decus
Respicite matrem, occurret immundum nihil.
Est castitatis fœtus, haud libidinis.

Attende, quisquis ebrius fastu tumes,
Qui verna cirrulatus elegantia,
Pictus, comatulusquæ, semifæmina
Semper süavem de peregrinæ halitum
Olens cruore felis, erigis caput
Sublime coelo. Qui renidens murice

Gemmis & auro provocas solis jubar,
 Diemque rides proximumque, quid geris
 Cristas homulle? quid superbis? horreas.
 En ecce summus atque præpotens poli
 Regnator, orbis conditor, hominum fator,
 Cui omnia famulantur, omnia subjacent,
 Spretum mapale marmorum subit vice,
 Pœnoque tantus incubat! tantus premit.
 Præsepe vile! Dumque culcitrans negant.
 Egena rerum tecta, at interim gelu
 Adurit artus, & domum circa fremunt
 Phrenetici Septemtrionum filij,
 Inter boatus atque taurorum halitus,
 Ferme exul orbis, incalescit leniter.
 Indigna sedes rege cœlorum poli.
 Quidni creator debuisset excipi
 Etesiarum gratis, & sibilo
 Favoniorum. Picta gens volucrum,
 Huic debuisset omnis ad cunas melos,
 Natæ Sionis ferre cum violis rosas,
 Et liliorum lacteas pariter nives,
 Cives Hymetti mella. nil horum fuit.
 Ubiq̃ue egestas. Sic tamen placuit Patri,
 Dum marmorata nempe tecta Principum
 Spernit, meretur CHRISTUS omnibus polum.
 Attende, quisquis Scylla patrimonij,
 Fundi Malea, litterarum noctua,
 Nepos Apici, lurco, venter non homo,
 Decoctor æris & paterni nominis,
 Tricongianâ laude luctator bonus

Ferris

Ferris per urbem pipulo Quiritium,
Heic disce parvo victitare, si sapis,
Odisse luxum. Vivitur parvo bene.

Heic famæ hirudo & nominis vibex boni,
Hic Cres, & ore mella qui promit suo,
Fel corde condit, ac Sinonîa fide
Decipere gaudet nescium pectus doli,
Innoxiumq; fraudis & fuco carens,
Mentem referre discat in melius suam.
Fraudum involucra peste pejus horreat,
Et pejus angue. regiam insistat viam.
Nunc ipsa terris Veritas ostenditur.

Qui tumidus artes jactitat præco sui
Scientiasque, ne nimis placeat sibi.
Pecudes quod inter voluit agnosci DEUS,
Legis peritos error infatuat suos.
Ergo imperitus nemo displiceat sibi.
Audis, ut ipse, qui DEI sapientia est,
Balbutit infans. Cæterum socios habes
Pecudum magistros, candidum & simplex genus.
Sufficere docta debet ignorantia,
Sed ista, quæ nos per fidem salvos facit.

Ad te redimus, robur æterni Patris,
A quo, perenni ut fonte, cuncta fluunt bona,
Dum tu Redemptor nasceris, mundi caput
Et imperatrix Roma gentium colit
Altam quietem, bella per terras silent.
Sed nos acerba fata Germanos agunt.
O statue nostris denique ærumnis modum,
Finemque cladi: tuta pax gentes alat,
Ferrum omne teneat innocui ruris labor,

Ensesque

Enſoſq; lateant. nulla tempeſtas fretum
Violenta turbet : nauta inoffenſos agat
Velut ante curſus: regna eant in fœdera.
Contingat aliud miles ad bellum meet.
Fuſum eſt abunde Chriſtiani ſanguinis.
Melius periret Turcus, & pœnas daret,
Quàm Chriſtiani viribus ruerent ſuis.
Nec hic leonum, nec luporum mos liquet
Unquam fuiſſe, præter in diſpar feris.
Si fallimur de temporaria ſpei,
Da nos quiete pacis æterna frui,
Quam promouet fraus nulla, nec vis ſummovet.
Hic **SERVITUTIS SÆPE PAX EST PACTIO.**

PETERLIN CHINESE BOOKS

ence (Ch...

Ensesque